

Asia C-155/24

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

28.2.2024

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Alankomaat)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

27.2.2024

Valittajat:

Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit

Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Philip Morris Benelux BV

Philip Morris Investments BV

JT International Company Netherlands BV

Vereniging Nederlandse Sigaretten- & Kerftabakfrabrikanten

Van Nelle Tabak Nederland BV

British American Tobacco International (Holdings) BV

Vastapuoli:

Stichting Rookpreventie Jeugd

Pääasian kohde

Pääasia koskee Stichting Rookpreventie Jeugd (nuorison tupakoinnin vastustamissäätiö, jäljempänä Stichting) Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteetille (elintarvikkeiden ja kulutustavaroiden turvallisuudesta vastaava Alankomaiden viranomainen, jäljempänä NVWA) esittämää pyyntöä

varmistaa, että Alankomaiden markkinoilla olevien suodatinsavukkeiden päästöt eivät ylitä direktiivissä 2014/40/EU (jäljempänä direktiivi) säädettyjä tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin enimmäispäästötasoja (jäljempänä enimmäispäästötasot), kun näitä savukkeita käytetään tarkoituksensa mukaisesti.

Ennakkoratkaisupyyntö kohde ja oikeudellinen perusta

Tämä SEUT 267 artiklaan perustuva pyyntö koskee direktiivin 3 ja 4 artiklan tulkintaa. Yhdessä luettuina näistä säännöksistä seuraa, että yritykset eivät saa jäsenvaltioissa saattaa markkinoille tai valmistaa savukkeita, joiden päästöt ylittävät direktiivissä säädetty, ISO-standardien mukaisesti mitatut enimmäispäästötasot.

Ennakkoratkaisukysymykset

”1) Onko direktiivin 2014/40/EU 4 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että ISO-standardeihin, joita ei ole julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, ei voida missään tapauksessa vedota yksityisiä, kuten Stichtingia, vastaan eli ei silloinkaan, kun kyseinen yksityinen on voinut tutustua näihin standardeihin ja saada ne (maksua vastaan) käyttöönsä?

2) Onko se, ettei direktiivin 2014/40/EU 4 artiklan 1 kohtaan voida vedota yksityistä vastaan siltä osin kuin kyseisessä säännöksessä viitataan ISO-standardeihin, joita ei ole julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä, ymmärrettävä siten, että oikeutta direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin enimmäispäästötasojen soveltamiseen ei voida evätä?

3) Onko direktiivin 2014/40/EU 2 artiklan 21 alakohdassa olevaan päästöjen määritelmään sisältyvää ilmaisua ’käytetään tarkoitettulla tavalla’ tulkittava siten, että pyritään seuraamaan mahdollisimman tarkasti ihmisten tupakointikäyttäytymistä, jolloin mittauksessa olisi otettava huomioon savukkeiden suodattimen ilmareikien peittyminen ainakin osittain tai savumäärä ja tupakointitaajuus, vai tarkoitetaanko sillä ainoastaan tapaa, että savukkeita käytetään palamisprosessin välityksellä?

4) Jos direktiivin 2014/40/EU 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ISO-standardien eivät kolmanteen kysymykseen annettavan vastauksen valossa sovellettu päästötasojen mittaamiseen: a) seuraako kansanterveyden ja varsinkin nuorten terveyden suojelun korkeaa tasoa koskevasta tavoitteesta, johon direktiivillä 2014/40/EU myös pyritään, että oikeusvarmuus- ja lex certa -periaatteet eivät ole esteenä sille, että vedotaan vaihtoehtoiseen mittaamenetelmään tupakkatuotteiden valmistajia vastaan?

Jos kysymykseen 4a vastataan myöntävästi, kun huomioon otetaan myös oikeusvarmuus- ja lex certa -periaatteet:

4b) voivatko jäsenvaltiot ainakin väliaikaisesti itse määrittää tai ottaa käyttöön vaihtoehdoisen mittausmenetelmän ja vedota kyseiseen vaihtoehdoiseen mittausmenetelmään (myös) tupakkatuotteiden valmistajia vastaan, ja

4c) mikä on vaihtoehdoisen mittausmenetelmän soveltamisen suhde (täysimääräistä) yhdenmukaistamista ja sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan helpottamista koskevaan tavoitteeseen, johon direktiivillä 2014/40/EU myös pyritään?

5a) Jos on sovellettava vaihtoehdoista mittausmenetelmää, sovelletaanko direktiivin 2014/40/EU 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja enimmäispäästötasoja edelleen täysimääräisesti?

Jos kysymykseen 5a vastataan kieltävästi:

5b) voivatko jäsenvaltiot ainakin väliaikaisesti itse määrittää tai ottaa käyttöön vaihtoehdoisia enimmäispäästötasoja ja vedota niihin (myös) tupakkatuotteiden valmistajia vastaan, sekä

5c) mikä on vaihtoehdoisten enimmäispäästötasojen soveltamisen suhde (täysimääräistä) yhdenmukaistamista ja sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan helpottamista koskevaan tavoitteeseen, johon direktiivillä 2014/40/EU pyritään?

6a) Jos jäsenvaltiot voivat määrittää tai ottaa käyttöön vaihtoehdoisen mittausmenetelmän ja siihen voidaan vedota tupakkatuotteiden valmistajia vastaan, merkitseekö kansanterveyden ja varsinkin nuorten terveyden suojelun korkeaa tasoa koskeva tavoite, johon direktiivillä 2014/40/EU myös pyritään, tarkasteltuna yhdessä direktiivin 23 artiklan 2 kohdan kanssa, siinä tapauksessa sitä, että Alankomaissa kaupan pidettävät savukkeet on vedettävä pois markkinoilta, niin kauan kuin uutta mittausmenetelmää ei ole vielä määritetty eikä näin ollen ole mahdollista määrittää, täyttävätkö savukkeet tarkoituksensa mukaisesti käytettyinä enimmäispäästötasoja koskevat vaatimukset?

Jos kysymykseen 6a vastataan myöntävästi:

6b) onko tupakkatuotteiden valmistajilla tällöin oikeus siirtymäkauteen?

7) Jos vaihtoehtoinen mittausmenetelmä on määritetty tai käytössä, mahdollisesti yhdessä vaihtoehdoisten enimmäispäästötasojen kanssa, onko tupakkatuotteiden valmistajilla siinä tapauksessa oikeus siirtymäkauteen, jonka aikana ne voivat mukauttaa toimintansa tähän vaihtoehdoiseen mittausmenetelmään ja mahdollisiin vaihtoehtoihin enimmäispäästötasoihin?"

Viittaukset unionin oikeuteen ja unionin tuomioistuinten oikeuskäytäntöön

Direktiivin johdanto-osan 8 ja 51 perustelukappale, 2 artiklan 10 ja 21 alakohta, 3 artiklan 1 ja 2 kohta, 4 artiklan 1 ja 3 kohta sekä 23 artiklan 2 kohta

Euroopan unionin perusoikeuskirjan 24 ja 35 artikla

Tuomio 22.2.2022, Stichting Rookpreventie Jeugd ym. (C-160/20, EU:C:2022:101) (jäljempänä tuomio Stichting Rookpreventie)

Tuomio 11.12.2007, Skoma-Lux (C-161/06, EU:C:2007:773) (jäljempänä tuomio Skoma-Lux)

Viittaukset kansallisiin oikeussääntöihin ja kansalliseen oikeuskäytäntöön

Erityisesti tupakoimattomien suojelemiseksi suoritettavista tupakkatuotteiden kulutuksen rajoittamista koskevista toimenpiteistä 10.3.1988 annetun lain (wet houdende maatregelen ter beperking van het tabaksgebruik, in het bijzonder ter bescherming van de niet-roker) 1, 14 ja 17a §

Tupakkalain nojalla toteutettujen yleisten hallinnollisten toimenpiteiden yhdistämisestä yhteen ainoaan asetukseen 14.10.2015 annetun asetuksen (besluit houdende samenvoeging van de algemene maatregelen van bestuur op basis van de Tabakswet tot één besluit) 2.1 §

Tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämismuotoa ja myyntiä koskevista säännöistä 10.5.2016 annetun kansanterveys-, hyvinvointi- ja urheiluasioiden valtiosihteerin määräyksen (regeling van de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport houdende regels inzake de productie, de presentatie en de verkoop van tabaksproducten en aanverwante producten) 1.1 ja 2.1 §

Rechtbank Rotterdam (Rotterdam alioikeus) ratkaisu 20.3.2020 (ECLI:NL:RBROT:2020:2382)

Rechtbank Rotterdam ratkaisu 4.11.2022 (ECLI:NL:RBROT:2022:9297)

College van Beroep voor het bedrijfsleven (taloudellis-hallinnollisten asioiden ylioikeus) tuomio 3.4.2012 (ECLI:NL:CBB:2012:BW2472)

Raad van Staten (ylin hallintotuomioistuin) hallintolainkäyttöasiain jaoston tuomio 2.2.2011 (ECLI:NL:RVS:2011:BP2750)

Tiivistelmä pääasian tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa säädetyt savukkeiden enimmäispäästötasot on määritetty menetelmällä, jonka tieteen piirissä laajalti katsotaan parhaiten

vastaavan savukkeiden tarkoitettua käyttöä. Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieun (valtion kansanterveys- ja ympäristölaitos, jäljempänä RIVM) vuonna 2018 tekemästä tutkimuksesta ilmenee kuitenkin, että kun savukkeiden päästöt mitataan Canadian Intense -menetelmällä, nämä enimmäispäästötasot ylittyvät tuntuvasti.

- 2 Stichting pyysi NVWA:ta poistamaan markkinoilta suodatinsavukkeet, jotka Canadian Intense -menetelmällä mitattuina eivät täytä näitä enimmäispäästötasoa koskevia vaatimuksia. NVWA hylkäsi Stichtingin pyynnön 20.9.2018. Stichting teki tästä oikaisuvaatimuksen, joka hylättiin 31.1.2019 tehdyllä päätöksellä. Tämän jälkeen Stichting nosti viimeksi mainitusta päätöksestä kanteen rechtbank Rotterdamissa (jäljempänä rechtbank). Rechtbank esitti 20.3.2020 unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisukysymyksiä direktiivin 4 artiklan 1 kohdan pätevydestä ja tulkinnasta.
- 3 Tuomiossa Stichting Rookpreventie unionin tuomioistuin katsoi, että ISO-standardeihin, joihin direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa viitataan, ei voida vedota yksityisiä vastaan, koska näitä standardeja ei ole julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Unionin tuomioistuimen mukaan kansallisen tuomioistuimen on määritettävä, ovatko enimmäispäästötasojen mittaamiseen tosiasiallisesti käytetyt menetelmät direktiivin mukaisia, ottamatta huomioon direktiivin 4 artiklan 1 kohtaa.
- 4 Rechtbank katsoi 4.11.2022 antamassaan ratkaisussa tämän mukaisesti, että ISO-standardeihin ei voida vedota Stichtingiä vastaan ja että direktiivissä käytetty menetelmä enimmäispäästötasojen määrittämiseksi ei ole direktiivin mukainen, koska kyseisellä menetelmällä ei mitata savukkeen tarkoitetun käytön yhteydessä vapautuvien päästöjen tasoa. Näin ollen ei ole mahdollista määrittää, täyttävätkö Alankomaissa myytävät suodatinsavukkeet enimmäispäästötasoja koskevat vaatimukset. Rechtbank totesi kanteen perustelluksi.
- 5 Valittajat valittivat tästä tuomiosta ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen. Stichting teki vastavalituksen. Vuoden 2023 alussa RIVM mittasi NVWA:n toimeksiannosta päästötasot WHO TobLabNet SOP 01 (Standard operating procedure for intense smoking of cigarettes) -menetelmällä. Myös nämä tulokset osoittavat enimmäispäästötasojen ylittyvän.

Pääasian asianosaisten keskeiset perustelut

- 6 Stichtingin mukaan direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut ISO-standardit eivät vastaa tarkoitettua käyttöä riittävässä määrin. Tämä johtuu siitä, että direktiivissä mainitussa menetelmässä ei oteta huomioon tapaa, jolla savuke käytännössä poltetaan, nimittäin peittämällä suodattimen reiät huulilla ja sormilla.
- 7 Stichting, NVWA ja staatssecretaris katsovat, että direktiivin 2 artiklan 21 alakohdassa olevalla ilmaisulla ”käytetään tarkoitettulla tavalla” viitataan savukkeen nauttimiseen hengittämällä savukkeen savua, siten että seurataan

mahdollisimman pitkälti ihmisten tupakointikäyttäytymistä. Tupakoija peittää savukkeen suodattimen ilmareiät sormillaan ja huulillaan ja hengittää sen johdosta sisään syvemmin ja useammin. Tämä on otettava huomioon mittaamenetelmässä.

- 8 Philip Morris Benelux BV, Philip Morris Investments BV, JT International Company Netherlands BV, Van Nelle Tabak Nederland BV ja British American Tobacco International (Holdings) BV (jäljempänä yhdessä tupakkatuotteiden valmistajat) katsovat, että ilmaisulla viitataan sitä vastoin yksinomaan savukkeen palamiseen ja siitä syntyvään savuun, eikä ilmareikien peittymistä näin ollen tarvitse ottaa huomioon. Ne viittaavat tältä osin direktiivin 2 artiklan 10 alakohdassa olevaan savukkeen käsitteen määritelmään.
- 9 Tupakkatuotteiden valmistajat katsovat lisäksi, että vetoamisen käsite liittyy velvoitteeseen eikä päästösovaatimusten noudattamista koskevan oikeuden epäämiseen säädetyistä päästöstandardeista riippumatta. Vetoaminen voi tulla kyseeseen vain silloin, kun asianomaiseen kohdistuu jokin velvoite. Direktiivin 3 ja 4 artiklassa säädetyt velvollisuudet koskevat ainoastaan tupakkateollisuuden valmistajia, maahantuojia ja jakelijoita eivätkä Stichtingiä. Näin ollen Stichting ei voi tupakkatuotteiden valmistajien mukaan johtaa näistä artikkeleista mitään oikeuksia.

Tiivistelmä ennakkoratkaisupyyntöjen perusteluista

- 10 Pääasiassa keskeinen kysymys on, ylittävätkö direktiivissä vahvistetut enimmäispäästötasot. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että 3 ja 4 artikla eivät ole kaikilta osin selviä ja että sen on vaikea tulkita tuomion Stichting Rookpreventie ulottuvuutta. Tuomioistuimelle ei lisäksi ole selvää, voidaanko tupakkatuotteiden valmistajille määrätä seuraamuksia.
- 11 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii **ensiksikin** kysymystä, miten ilmaisu ”yksityiset yleensä” on ymmärrettävä. Tämä on merkityksellistä määritettäessä, ketä vastaan direktiivissä vahvistettuihin ISO-standardeihin voidaan vedota. Tuomiossa Stichting Rookpreventie unionin tuomioistuin katsoi, että näihin standardeihin voidaan vedota yrityksiä vastaan (52 kohta), mutta ei yksityisiä vastaan yleensä, koska standardeja ei ole julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä (48, 51 ja 73 kohta). Kun otetaan huomioon tämän ilmaisun erilaiset käyttötavat tuomiossa sekä tuomion eri kieliversiot, ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle ei ole selvää, tarkoitetaanko ilmaisulla, että ISO-standardeihin ei voida vedota ”yleisöä” vastaan, vai onko kyse standardeista, joihin ei yleensä, siis lähtökohtaisesti, voida vedota yksityisiä vastaan.
- 12 Lisäksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, voidaanko ISO-standardeihin kuitenkin vedota yksityisiä vastaan, jos näillä on ollut tosiasiallinen mahdollisuus tutustua kyseisiin standardeihin, kuten nyt käsiteltävässä asiassa Stichtingillä on ollut. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa tässä yhteydessä tuomion Skoma-Lux 48 kohtaan. Lisäksi Stichting puolustaa sellaisten yksityisten etuja, jotka eivät ole tutustuneet näihin ISO-standardeihin, ja Stichting

on juuri tämän menettelyn puitteissa saanut standardit käyttöönsä. ISO-standardeihin vetoaminen merkitsisi siinä tapauksessa, että Stichting ei voi saavuttaa tavoiteltua lopputulosta tällä menettelyllä, eikä se ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan näin ollen vaikuta perustellulta.

- 13 Edellä esitetyn pohjalta ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii **toiseksi**, miten vetoamisen käsite on ymmärrettävä. Rechtbank Rotterdam katsoi 4.11.2022 antamassaan tuomiossa, että tämä käsite liittyy velvoitteeseen ja antaa samalla myös mahdollisuuden oikeuden epäämiseen. Siinä tapauksessa vaikuttaa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan uskottavalta, että se, että direktiivin 4 artiklan 1 kohtaan ja sen sisältämään viittaukseen ISO-standardeihin ei voida vedota Stichtingia vastaan, on ymmärrettävä siten, että Stichtingiltä ei voida evätä oikeutta direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen enimmäispäästötasojen soveltamiseen direktiivin 4 artiklan 1 kohdassa mainituista ISO-standardeista riippumatta.
- 14 **Kolmanneksi** ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, mitkä mittausmenetelmät soveltuvat savukkeista tarkoitetun käytön yhteydessä vapautuvien tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin enimmäispäästötasojen mittaamiseen, ja erityisesti, miten direktiivin 2 artiklan 21 alakohdan ilmaisu ”gebruikt zoals beogd” [tarkoitettulla t. tavoitellulla t. suunnitellulla tavalla, suomenkielisessä versiossa ”käytetään tarkoitetulla tavalla”] on ymmärrettävä. Ensinnäkin tuomion Stichting Rookpreventie 74 kohdasta ilmenee, että kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on arvioida, ovatko enimmäispäästötasojen mittaamiseen tosiasiallisesti käytetyt menetelmät direktiivin mukaisia. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin päättelee tästä, että kyse ei välttämättä ole ISO-standardeista. Kun toisaalta otetaan huomioon myös muut kieliversiot, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että ilmaisun ”beogd gebruik” on ymmärrettävä merkitsevän ”tarkoitettu käyttö”. Ei kuitenkaan ole selvää, onko tällöin pyrittävä mahdollisimman suureen vastaavuuteen ihmisen tupakoimiskäyttäytymisen, palamisprosessissa tapahtuvan savun vapautumisen vai niiden yhdistelmän kanssa. Ensimmäisessä tapauksessa enimmäispäästötasojen mittaus perustuisi savumäärään ja tupakointitajuuteen ja ilmareikien olisi oltava ainakin osittain peittyneinä, mutta näin ei ole silloin, kun enimmäispäästötasot mitataan ISO-standardien mukaisesti. Siinä tapauksessa ISO-standardit eivät siten soveltuisi savukkeeseen tarkoitetussa käytössä vapautuvien enimmäispäästötasojen mittaamiseen.
- 15 **Neljänneksi** siinä tapauksessa, että ISO-standardit eivät sovellu mittaamiseen, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, voidaanko mahdollisesti käyttää jotakin muuta mittausmenetelmää ja voidaanko tähän menetelmään vedota tupakkatuotteiden valmistajia vastaan. Tupakkatuotteiden valmistajien on nimittäin sovellettava ISO-standardeja. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, mikä on yhtäältä mahdollisten uusien velvoitteiden ja toisaalta lex certa -periaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteen välinen suhde. Tämän myötä esiin nousee kysymys siitä, voidaanko tupakkatuotteiden valmistajille mahdollisesti aiheutuvat kielteiset seuraukset oikeuttaa kansanterveyden suojelun

korkeaa tasoa koskevalla tavoitteella, johon direktiivillä pyritään. Lisäksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, voivatko jäsenvaltiot itse – eikä siis Euroopan komissio, kuten direktiivin 4 artiklan 3 kohdassa säädetään – määrittää tämän mittausmenetelmän ja vedota siihen tupakkatuotteiden valmistajia vastaan. Tässä yhteydessä tuomioistuin pohtii myös tämän säännöksen suhdetta (täysimääräistä) yhdenmukaistamista ja tupakkatuotteiden sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan helpottamista koskevaan tavoitteeseen, johon direktiivillä pyritään, ja sitä, olisiko tämä tilanne direktiivin 24 artiklan mukainen, joka koskee vapaata liikkuvuutta.

- 16 **Viidenneksi** siinä tapauksessa, että on sovellettava muuta mittausmenetelmää, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee, onko tällöin edelleen sovellettava 3 artiklan 1 kohdassa säädettyjä enimmäispäästötasoja. On siis selvitettävä, onko yhtäältä ISO-standardien, sellaisina kuin ne on määritelty 4 artiklan 1 kohdassa, ja toisaalta 3 artiklassa vahvistettujen enimmäispäästötasojen välillä luontainen yhteys ja voivatko jäsenvaltiot itse määrittää, väliaikaisesti tai muutoin, vaihtoehtoisia enimmäispäästötasoja ja vedota niihin tupakkatuotteiden valmistajia vastaan ja miten tämä sopii yhteen (täysimääräisen) yhdenmukaistamisen ja sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan helpottamisen tavoitteen kanssa, johon direktiivillä myös pyritään.
- 17 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että direktiivi mahdollistaa enimmäispäästötasojen alentamisen ja mittausmenetelmien mukauttamisen (vrt. 3 artiklan 2 kohta ja 4 artiklan 3 kohta). Mikään ei viittaa siihen, ettei näitä voitaisi tehdä erikseen toisistaan riippumatta. Tuomioistuin viittaa tässä yhteydessä direktiivin johdanto-osan 51 perustelukappaleeseen. Jos luontaista yhteyttä ei ole, voidaan vaihtoehtoisen mittausmenetelmän soveltamisen yhteydessä siten edelleen soveltaa rajoituksetta 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja enimmäispäästötasoja.
- 18 **Kuudenneksi** siinä tapauksessa, että ISO-standardit eivät sovellu enimmäispäästötasojen mittaamiseen ja tupakkatuotteiden valmistajia vastaan voidaan vedota vaihtoehtoiseen mittausmenetelmään, ilman että on jo selvää, mikä tämä menetelmä on ja mitä tuloksia sillä saadaan, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pohtii, mitä seurauksia tällä sillä välin on, ja erityisesti, onko Alankomaissa tällä hetkellä myytävät savukkeet poistettava väliaikaisesti markkinoilta.
- 19 **Lopuksi** ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii selvittämään, ovatko tupakkatuotteiden valmistajat oikeutettuja siirtymäkauteen voidakseen tarvittaessa mukauttaa toimintansa vaihtoehtoiseen mittausmenetelmään ja/tai vaihtoehtoiisiin enimmäispäästötasoihin.